tællemådel eller hans intelligensia eller den norske ånd, der besjælede ham? Var han en nordisk sjælesørger i takt, rytme, klang og toner? En ekspressionist som forklarded Kaj Munks billeder i toner af musikalske penselstrøg i melankolske toner, der dyrkede puritet, ømhed, palisanderglinsende vævtyper af norsk urgammel fjordmusik, eller var det et budskab af hensides uforglemmelige oplevelser i en mands sind og sjæl, der ville fortolke evige impulser og naturoplevelser, som kommer fra den inderste sjæl i evighedens smeltedigel?

Der stod han – Harald Sæverud... fortalte og fortalte. Det var Harald Sæverud. Han var spontan, vital og nøgtern. Det var en fin oplevelse, at se og høre ham omdirigere sin fantasi og livserfaringer i musik til en flok unge mennesker fra Fuglefjord på Færøyane.

Den 88 årige komponist styrede det friske pust fra Atlanten med sit karakteristiske »fjes«, sine lange fingre og lysende øjne som en kyndig skipper på Nordatlanten. Sjæl og ånd bevægede sig op fra fuglereden, op fra en æggeblomme, hvor begyndelsen var genetisk. Den sanserige fugleverden af småpift og klare følgetoner i trekroner med toner, der flagrede frem og tilbage i hans musikalske verden af genetik, rytmisk genialitet og flyvende tempo gerne i mol, men med melodiske tonesløjr og også af humor og lidt af ironsk smarthed, gav dig den opfattelse, at det var mulighedens mand... mulighedens mand, der stod foran dig.

Han begyndte at klimpre på klaveret – Rondo amorosu. Min forvirrede sjæl af bølgepap blev jævnere og mere modtagelig og begyndte at skimte reflektioner af sølvglinsende norsk fjordvand og mærke en indre energi med en buket af associationer fra en underverden af intensitet.

Temaet satte dybe spor i vores erindring. Det fulgte os på hele turen – i Norge ombord i båden til Thorshavn og bevægede sig frem og tilbage i det røde glas vin, som korlederen sad med ombord i Norröna den lyse sommeraften, da vi sejlede ud fra Bergen. Tim, tam, tam, tam, tim, tam, tam tam, tim, tam, tam tam tam tam... En dyb rød farve, som sang og spillede i det klare glas og vuggede sagteligt og følsomt fra side til side med skibets bevægelser. Den samme rytme – den ufejlbare ånd – et billede af Harald Sæverud var i det røde glas vin – en Rondo Amorosu.

At være på besøg hos Harald Sæverud var en historisk oplevelse. Han begyndte at fortælle om William Heinesen... om De fortabte spillemænd og den brevudveksling, som han havde med William. Et af hans musikstykker er blevet

inspireret af denne bogen, hvilket kan jeg ikke huske, men jeg har noteret det i min dagbog fra denne turen og denne pragtfulde sommerdag.

Han spurgte os: »Hvor gammel er William Heinesen?« – »Han er 85 år gammel!« – »O, jeg som er 88 år gammel, jeg må komme bort på øyane for at besøge William Heinesen«. »Det skal du være hjertelig velkommen til. Det ville være en god ide og et fint møde«. – Men desværre blev det ikke til noget. Det ville være en fin buket, at se de to herrer sammen. Jeg mener, de havde utroligt meget til fælles. Det skal jeg ikke skrive om i dette brev, men påskønne, at de levede i den samme tid og var kosmiske, men dog alligevel jordnære i deres udøvende kunst.

Vi havde købt en gave – presant – til denne gamle »musikgubben«. Det var Filsni fólk af William Heinesen. Filsni betyder trold. William Heinesen lavede nogle utrolig flotte farveklip med figurer – trolde – fra sin utømmelige fantasiverden. Det blev til en bog. Denne bogen gav vi til Harald Sæverud med William Heinesens egen signation. Da kneb Harald Sæverud en tåre, da han fik denne bogen. Vi viste ikke, at Harald Sæverud kendte William Heinesen, så denne stunden gik op i en højere enhed af sjæl og ånd.

Nej, Harald Sæverud kom ikke til os, men hans musik kom over. Til julekonserten spillede vores pianist, Eyðun á Lakjuni, Rondo amorosu i vores nye kirke. Da var mange associtoner undir kirketaget i vores nye kirke. Harald Sæverud var på besøg.

Efter Harald Sæverud's foredrag kom vi ned i hans lille konsertsal, hvor Jan Henrik Kajser spillede for os musik av Sæverud. Kjempeslåtten, Småsvein – ganger og Rondo Amoroso. Hvor var vi priviligerede. En salig stund, et evighedens øjeblik på Siljustøl.

Koret var igen på bestøg i august sidste sommer og sang i Fana kirke på samme måden som koret gjorde det i 1985. Det var ikke de samme »jentene«, som var med, men lederne var de samme. Vi tænkte meget på Harald Sæverud den aftenen. På vores program var Nordal Griegs dit: Kringsat af fiender. Hans hjem var tæt ved og Siljustøl var også i Rådal. Det var så nordisk og finkæmmet norsk. Kjempeslåtten og Kringsat af fiender var noget, som vi har sat på vores musikalske tøjsnor, der blafrer i vinden i vores erindringer. Da er det deres stemmer, som vi lytter til... med Rondo Amoroso i baggrunden.

Frits Johannesen

Finnbogi Niclasen, flogvallarleiðari:

Eingin gravimaskina stóð á vøllinum

RANDI JACOBSEN

Tá flogfarið við helvtin av føroysku luttakarunum í oyggjaleikunum á Jersey vendi aftur úr Føroyum, fingu tey at vita frá flogskiparanum, at hann hevði ætlað at lent, men fyrst stóð ein gravimaskina og síðan ein lastbilur í vegin.

Hesi tíðindi bar Sosialin týsdagin, og tey vóru eisini í útvarpinum.

- Tað var ikki so, á vøllinum var hvørki nøkur gravimaskina ella nakar lastbilur, sigur Finnbogi Niclasen, flogvallarleiðari.

Men uttan fyri vøllin stóðu hesi arbeiðsfør í sambandi við, at kloakk verður løgd av Vatnsoyrum og út í Sørágsfjørð.

Tá flogfarið skuldi koma, var ætlanin at flyta gravimaskina, men førarin var ikki har beint tá.

Hví flogfarið ikki kundi lenda, fyri tað um gravimaskinan stóð har uttn fyri vøllin, visti Finnbogi Niclasen í gjár enn ikki. Hann hevði ikki fingið frágreiðingina frá flogskiparanum.

TVINGSILSSØLA

Hósdagin 14. august 1997, kl. 10.10

verður á Dómaraskrivstovuni, C. Pløyensgøta 1, 100 Tórshavn hildin tvingsilssøla yvir **matr. nr. 4 r, Reynstún 11, 160 Argir (AS nr. 66/97).**

Ognin er sethús til víddar 84 kvm í kjallara, miðhædd og lofti. Gjørd av betong, klødd við timbri, takt við jarni. Kjallari: 1 rúm 40 kvm, restin krúpikjallari, gólvið ikki stoypt. Betongdekk millum kjallara og miðhædd. Miðhædd: 84 kvm, durur, gongd, baðirúm/brúsa, 2 kømur, køkur/stova við peis, trappurúm upp á loft, gongd til hjall og fýrrúm/vaskirúm. Loft: 63 kvm, 1 kamar í hvørjum enda og kvisturin stova, baðirúm/kar. Niðanfyri húsini er stoypt upp til garagu. Parkeringspláss niðan fyri húsini. Húsini eru í góðum standi við góðum útsýni. Byggiár 1985. Stykkið er 546 kvm til støddar.

Tvingsilssølan er umbiðin av **Fríðu Patursson, advokati, Fr. Petersensgøtu 9, Tórshavn, tlf. 11145 (j. nr. 970349)**, sum kann geva nærri upplýsingar, og sum nærri avtala kann gerast við, um ynski er um at síggja ognina.

Søluuppgerð kann umbiðjast hjá nevnda advokati ella hyggjast ígjøgnum á dómaraskrivstovuni.

Føroya Fútarættur,
tann 8. juli 1997

Skráseting Føroya
hevur í dag skrásett niðanfyri standandi smápartafelag:

Skrásetingar-nr.
Sp/f 2638

Navn: Sp/F Hans Dam

Adressa: Kristiansgøta 40

Kommuna:
Tórshavnar Kommuna

Stovningardato:
26.06.1997

Viðtøkudato:
26.06.1997

Kapitalur:
Kr. 80.000,00

Inngjaldingarháttur:
Kr. 80.000,00 í øðrum virðum til kurs 100.

Stovnarar:
Hans Dam, Kristiansgøta 40, 188 Hoyvík.

Stjórn:
Hans Dam, Kristiansgøta 40, 188 Hoyvík.

Tekningarreglur:
Felagið verður teknað av stjóranum.

Grannskoðari:
Kaj Joensen, skrás. grannskoðari, Stoffalág 4, 100 Tórshavn.

Roknskaparár:
01.01.-31.12

Fyrsta roknskaparár:
01.01.1997–31.12.1997

Endamál:
Endamál felagsins er at reka handil, ídnað, V.V.S. og annað virksemi í hesum sambandi.

Felagið er stovnað við umskipan av virki eftir umskipanarlógini.

Skráseting Føroya
tann 02. juli 1997

Kristin Balle